

Stanovisko vlády

k návrhu Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 264)

Vláda na své schůzi dne 6. srpna 2014 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas** zejména z těchto důvodů:

Předložený návrh na zavedení nového správního poplatku je odůvodněn pouze z pohledu jednoho kraje a neobsahuje odpovídající finanční analýzu, která by zohledňovala zkušenosti krajských úřadů ostatních krajů a Ministerstva dopravy s rozhodováním o předmětných výjimkách, a především skutečnou výši administrativních nákladů spojených s tímto rozhodováním. Pokud jde o odůvodnění tohoto návrhu, nelze rozhodně souhlasit s tím, že by nový správní poplatek měl plnit regulační funkci. Účelem správního poplatku by mělo být pokrytí administrativních nákladů spojených s rozhodnutím o žádosti, zatímco vlastní omezení jízdy některých vozidel, včetně nastavení podmínek pro povolení výjimky z tohoto omezení, je předmětem úpravy zákona o silničním provozu. Zavedení nového správního poplatku, stejně jako případná změna hmotněprávní úpravy omezení jízdy některých vozidel, by mělo být řešeno formou vládního návrhu zákona, který bude náležitě projednán ve standardním legislativním procesu a bude podložen podrobnou finanční analýzou navrhované úpravy.

Nad rámec uvedených obecných výhrad vláda upozorňuje na řadu dalších nedostatků předloženého návrhu:

1. Vymezení předmětu nového správního poplatku formulačně neodpovídá právní úpravě předmětné správní činnosti v zákoně o silničním provozu, podle jehož § 43 odst. 5 a souvisejících ustanovení se nejedná o „vydání povolení o výjimce“, nýbrž o „povolení výjimky“.

2. Vzhledem k tomu, že o povolení výjimky je rozhodováno ve správním řízení, s nímž jsou administrativní náklady nepochybně spojeny nejen v případech kladného rozhodnutí, tedy „povolení výjimky“, ale i v případech, kdy je žádost o povolení výjimky formou rozhodnutí zamítnuta, a že toto řízení je vedeno vždy na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu, často podnikatelském, má být výjimka z obecné úpravy povolena, by v případě zavedení nového správního poplatku nemělo být jeho předmětem pouze povolení výjimky, ale přijetí žádosti o toto povolení, bez ohledu na výsledek řízení.
3. Návrh je formulačně nejednoznačný, pokud jde o vymezení sazeb správního poplatku v nové položce 36b sazebníku. Výše poplatku má být podle návrhu stanovena ve dvou sazbách, a to pro výjimky s platností „do 6 měsíců“ nebo s platností „od 6 do 12 měsíců“, přičemž není zřejmé, která sazba by se uplatnila pro výjimky na dobu právě 6 měsíců. Druhá sazba by proto měla být stanovena pro výjimky „s platností nad 6 měsíců“, přičemž horní hranici doby platnosti výjimky není třeba uvádět, neboť ta je stanovena přímo v § 43 odst. 5 zákona o silničním provozu.
4. Zpracování předloženého návrhu zákona navíc v řadě ohledů neodpovídá ustáleným legislativně technickým zvyklostem. Z tohoto hlediska lze poukázat například na nepřesný a neúplný výčet novel zákona o správních poplatcích v úvodní větě článku I, nestandardně provedený odkaz na související úpravu omezení jízdy některých vozidel v zákoně o silničním provozu nebo chybějící termín nabytí účinnosti navrhovaného zákona.